

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 174/2018-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. augusta 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 47/2011 za účasti Okresného súdu Piešťany a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 47/2011 porušené boli.

2. [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré mu j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Piešťany j e p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 312,34 € (slovom tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov) na účet advokáta [REDACTED] do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 174/2018-16 zo 6. marca 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť [REDACTED] (ďalej len „s'ťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 47/2011 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo s'ťažnosti a vyžiadaného spisu okresného súdu vyplýva, že s'ťažovateľ je účastníkom konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Návrh bol okresnému súdu podaný 16. marca 2011 a ku dňu podania s'ťažnosti ústavnému súdu nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené.

Sťažovateľ tvrdí, že „výsledkom nečinnosti a neefektívnej činnosti po takmer 6 rokoch od začatia konania nie je teda do dnešného dňa ani rozhodnutie vo veci samej (ani neprávoplatne)“.

K opodstatnenosti sťažnosti sa vyjadril aj okresný súd prostredníctvom svojej predsedníčky prípisom sp. zn. Spr. 5/18 z 24. januára 2018, v ktorom je uvedené: „K obdobiu nečinnosti od podania návrhu do augusta 2012 uvádzam, že v tom čase konajúca sudkyňa mala v senáte viac ako 600 nevybavených vecí v pojednávacej agende a prednostne vybavovala agendu registra P, teda starostlivosti o maloleté deti a veci staršie ako 5 rokov, preto nebolo vo veci ihneď po podaní návrhu konané. Mám za to, že následne k zbytočným prietahom v danom konaní nedochádzalo a úkony súdu boli vykonávané v primeraných lehotách s ohľadom na to, že sudcovia konajúci vo veci vybavovali viac ako 600 vecí v pojednávacej agende a každej z týchto vecí museli venovať primeraný čas.“

K prípisu pripojil okresný súd aj prehľad doteraz vykonaných úkonov v napadnutom konaní: „• 16. 03. 2011 podaná žaloba o vyporiadanie BSM, vec pridelená na rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. Andrei Kondllovej

- 24. 11. 2011 žiadosť [REDAKOVANÉ] o oslobodenie od súdnych poplatkov
- 20. 08. 2012 výzva PZ žalobkyne, aby predložili právoplatné rozhodnutie z Centra právnej pomoci
- 27. 09. 2012 vyžiadané PPL rozhodnutie sp. zn. N 842/10 z Centra právnej pomoci v Hlohovci
- 08. 10. 2012 doručené PPL rozhodnutie sp. zn. N842/10 z Centra právnej pomoci Hlohovec
- 12. 10. 2012 výzva PZ žalobkyne na predloženie ešte jedného vyhotovenia žaloby a jej príloh
- 20. 11. 2012 zaslaná žalovanému žaloba, poučenie a výzva na vyjadrenie
- 27. 11. 2012 žiadosť [REDAKOVANÉ] o pridelenie advokáta a odpustenie SUPO
- 18. 12. 2012 uznesenie – výzva žalovaného na doplnenie podania návrhu na oslobodenie od SUPO

- 25. 01. 2013 žiadosť na ÚPSVAR Piešťany o zaslanie rozhodnutia o priznaní dávky v hmotnej núdzi žalovanému
- 07. 02. 2013 doručenie rozhodnutia z ÚPSVAR Piešťany o priznaní dávky v hmotnej núdzi [REDACTED]
- 15. 02. 2013 uznesenie o priznaní oslobodenia od SUPO pre žalovaného
- 26. 02. 2013 oznámenie [REDACTED] o kontaktovanie Centra právnej pomoci v Hlohovci za účelom právneho zastúpenia
- 09. 04. 2013 doručené splnomocnenie žalovaného pre advokáta [REDACTED]
- 29. 04. 2013 pokyn VSU na predloženie spisu zákonnej sudkyňi
- 16. 05. 2013 vec podľa opatrenia k Dodatku č. 3 RP 2013 pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Terézii Mecelovej
- 30. 06. 2014 vytýčený termín pojednávania na dňa 30. 07. 2014
- 23. 07. 2014 ospravedlnenie, žiadosť [REDACTED], advokáta o odročenie pojednávania na dňa 30. 07. 2014 z dôvodu PN žalovaného
- 30. 07. 2014 pojednávanie odročené bez prejednávania veci na termín 29. 09. 2014
- 12. 09. 2014 ospravedlnenie, žiadosť [REDACTED], advokáta o odročenie pojednávania na dňa 29. 09. 2014 z dôvodu dlhodobej PN žalovaného
- 29. 09. 2014 pojednávanie odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania znaleckým posudkom
- 05. 11. 2014 dopyt na Centrum právnej pomoci Hlohovec ohľadom preskúmania majetkových pomerov a ďalšieho trvania poskytovania právnej pomoci žalobkyňi a žalovanej
- 25. 11. 2014 doručené oznámenie z Centra právnej pomoci Hlohovec
- 12. 02. 2015 uznesením ustanovený znalec z odboru: Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie: Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky
- 23. 03. 2015 spis zaslaný znalcovi
- 01. 06. 2015 urgencia znalca o zaslanie vypracovaného znaleckého posudku a spisu
- 22. 06. 2015 doručený písomný znalecký posudok č. 10/2015 + vyúčtovanie
- 23. 06. 2015 pokyn zákonnej sudkyne na predloženie spisu VSU na ďalší postup

- 25. 06. 2015 uznesenie o priznaní odmeny pre znalca [REDACTED], znalec z odboru: Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie: Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky
- 26. 06. 2015 zaslané uznesenie o priznaní znalečného + znalecký posudok + výzva na vyjadrenie PZ žalobkyne a PZ žalovaného
- 08. 09. 2015 žiadosť adresovaná Centru právnej pomoci – riaditeľstvo Bratislava o preverenie trvania podmienok na poskytnutie právnej pomoci účastníkom konania
- 25. 09. 2015 doručené vyjadrenie z Centra právnej pomoci v Hlohovci
- 29. 09. 2015 doručené oznámenie PZ žalobkyne o zmene osobných údajov žalobkyne
- 30. 03. 2016 uznesením ustanovený znalec z odboru: Doprava cestná, odvetvie: Odhad hodnoty cestných vozidiel
- 12. 05. 2015 zaslanie spisu znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku
- 09. 06. 2016 doručený písomný znalecký posudok č. 7/2016 + vyúčtovanie znalečného
- 08. 08. 2016 pokyn zákonnej sudkyne na predloženie spisu VSÚ na ďalší procesný postup
- 07. 12. 2016 pokyn VSÚ na zaslanie znaleckého posudku na vyjadrenie PZ žalobkyne a PZ žalovaného
- 01. 03. 2017 a 09. 03. 2017 – vyjadrenia PZ strán k znaleckým posudkom
- 26. 05. 2017 vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. Ludmile Hrickovej v zmysle dodatku č. 8 (1 SprR/13/2017)
- 04. 07. 2017 oznámenie JUDr. Hrickovej o jej vylúčení pre jej pomer k stranám sporu
- 06. 07. 2017 Opatrenie predsedníčky súdu o pridelení veci náhodným výberom medzi ostatné senáty vybavujúce agendu C
- 06. 07. 2017 vec pridelená JUDr. Ingrid Šimonovej
- 19. 07. 2017 výzva adresovaná Centru právnej pomoci, či v prípade strán sporu naďalej pretrvávajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci
- 07. 08. 2017 odpoveď Centra právnej pomoci, že nárok strán na poskytovanie právnej pomoci naďalej trvá

- 11. 10. 2017 výzva PZ žalobkyne, aby presne špecifikovala hnutelné veci, ktoré sú súčasťou BSM a ktoré žiada vyporiadať
- 10. 11. 2017 odpoveď PZ žalobkyne, že netrvá na znaleckom dokazovaní hnutelných vecí
- 11. 01. 2018 určený termín pojednávania na deň 08. 02. 2018 o 8.30 hod. “

Ústavný súd po preskúmaní zapožičaného spisu okresného súdu týkajúceho sa napadnutého konania konštatuje, že prehľad úkonov v prípise okresného súdu z 24. januára 2018 sa zhoduje s jeho obsahom, a preto ústavný súd z neho vychádzal pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva

k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04). Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu vyplývala do 30. júna 2016 z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. V súčasnosti od 1. júla 2016 tieto povinnosti vychádzajú zo zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), najmä z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická

zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

Z hľadiska prvého kritéria ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmet napadnutého konania tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, preto v tomto prípade nemožno uvažovať o právnej zložitosti danej veci. V súvislosti s nevyhnutnosťou vykonať znalecké dokazovanie možno v danej veci vidieť istú mieru faktickej zložitosti.

Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v napadnutom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, bolo správanie s'ťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že kvôli neprítomnosti s'ťažovateľa z dôvodu práceneschopnosti muselo byť odročené pojednávanie nariadené na 30. júl 2014. Uvedené však v kontexte celkovej dĺžky napadnutého konania v trvaní viac ako siedmich rokov nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na dĺžku napadnutého konania.

Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní.

Ústavný súd po preskúmaní zapožičaného súdneho spisu konštatuje, že na celkovej dĺžke napadnutého konania sa podpísala predovšetkým opakovaná nečinnosť okresného súdu trvajúca viac ako jeden rok, a to v období od 16. marca 2011 do 20. augusta 2012, od 16. mája 2013 do 30. júna 2014, ako aj opakovaná krátkodobá nečinnosť od 25. septembra 2015 do 30. marca 2016 a od 9. júna 2016 do 7. decembra 2016. Nečinnosť okresného súdu nemožno z ústavnoprávneho pohľadu ničím ospravedlniť.

Pokiaľ predseda okresného súdu poukazuje na dlhodobú nepriaznivú personálnu situáciu na okresnom súde, ústavný súd konštatuje, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, ho nezbujuje zodpovednosti za zbytočné priesťahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priesťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia (I. ÚS 19/00, I. ÚS 108/02). Námietka nedostatočného personálneho obsadenia súdu a vo väzbe na to neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy nepredstavuje dôvody, ktoré by mohli byť interpretované inak než technické a organizačné problémy, ktoré však nemôžu ísť na ťarchu účastníka, ktorý od súdu právom očakáva ochranu svojich práv v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, resp. bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 559/2016).

Ústavný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na to, že v právnej veci sťažovateľa bolo právoplatne rozhodnuté uznesením zo 17. apríla 2018, ktorým okresný súd schválil zmier, ústavný súd už okresnému súdu neprikazoval, aby vo veci konal bez zbytočných priesťahov (bod 4 výrokovej časti tohto nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 4 000 €, čo odôvodňuje tým, že *„prieťahy spôsobené a spôsobované Okresným súdom Piešťany bez právoplatného ukončenia veci neustále vyvolávajú spomienky na manželstvo, na ktoré chce zabudnúť“*, ako aj dlhotrvajúcim pocitom neistoty a beznádeje.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na dĺžku napadnutého konania, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu (predmet napadnutého konania, jeho celkovú dĺžku, ako aj dĺžku nečinnosti okresného súdu), považoval ústavný súd priznanie sumy 2 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 2 výrokovej časti tohto nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní vedenom pred ústavným súdom.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Právny zástupca sťažovateľa vyčíslil trovy konania sumou 312,34 € za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017.

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade príslušnými ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za dva úkony vykonané v roku 2017 (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné podanie sťažnosti), a to každý úkon 147,33 €, t. j. spolu 294,66 €, čo spolu s režijným paušalom dvakrát 8,84 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 312,34 €. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa v lehote uvedenej v bode 3 výrokovej časti tohto nálezu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. augusta 2018